

Ήταν φυσικό κι επόμενο η προσφυγική κρίση λόγω των πολέμων στην Μέση Ανατολή και στην Αφρική, να φτάσει και στο Ηράκλειο. Ενώ είχαν γίνει πολλές συζητήσεις σχετικά με το ζήτημα και την ετοιμότητα που θα έπρεπε να υπάρχει, η Περιφερειακή Αρχή Κρήτης δεν κατάφερε να ανταποκριθεί στο ύψος της περίπτωσης, δηλαδή να βοηθήσει έμπρακτα τους ανθρώπους αυτούς.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Μέσα σε μια βδομάδα έφτασαν 2 «καραβιές» με πρόσφυγες οι οποίοι αντιμετωπίστηκαν με τελείως διαφορετικό τρόπο.

Στην πρώτη «καραβιά» τα πράγματα κύλησαν ομαλά μιας και η παραμονή των προσφύγων – παρότι σε ακατάλληλο χώρο- διήρκησε μόνο 2 μέρες και εν συνεχεία αφέθηκαν ελεύθεροι (δυστυχώς με ειδικό χαρτί που τους δεν τους επιτρέπει να πάνε στην χώρα προορισμό τους, αλλά να επιστρέψουν πίσω).

Στην δεύτερη «καραβιά», οι πρόσφυγες έμειναν 5 μέρες, όπου τα θέματα που αφορούσαν την ακαταλληλότητα της στέγασης γιγαντώθηκαν, και ήταν **συνέχεια υπό την κράτηση της αστυνομίας** – την τελευταία μέρα δεν επιτράπηκε **ούτε τους αλληλέγγυους ούτε τους δικηγόρους** να έρθουν σε επαφή μαζί τους.

Ο χώρος που φιλοξενήθηκαν οι πρόσφυγες ήταν εντελώς ακατάλληλος όσον αφορά την υγιεινή, καθώς δεν υπήρχαν **ντουζιέρες** και οι **τουαλέτες ήταν πλημμυρισμένες**. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, οι πρόσφυγες είχαν να αντιμετωπίσουν και την **αυταρχικότητα της Περιφερειακής Αρχής και της Αστυνομίας**.

Χαρακτηριστικό γεγονός, την τελευταία μέρα, η αστυνομία τους επέδωσε **έγγραφο (στα ελληνικά)** που τους ενημέρωνε ότι θα βρίσκονται για 6 μήνες σε αναγκαστική κράτηση μέχρι να απελαθούν και τους επέβαλε να το υπογράψουν. Τα ξημερώματα της επομένης, οι πρόσφυγες οδηγήθηκαν υπό κράτηση στο πλοίο – με τους άντρες **να φορούν χειροπέδες** – και εν τέλει οδηγήθηκαν σε **hot spot** στην Κω (όπου επικρατούν τραγικές συνθήκες διαβίωσης).

Παρότι στο Ηράκλειο υπάρχει γραφείο ασύλου, σε κανέναν από τους 25 πρόσφυγες που εκδήλωσαν ενδιαφέρον δεν δόθηκε η δυνατότητα να παραμείνει εδώ και να προχωρήσουν οι απαραίτητες διαδικασίες.

Η πραγματικότητα είναι ότι ποτέ δεν υπήρχε **διάθεση φιλοξενίας αυτών των ανθρώπων**, οι οποίοι είναι θύματα του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών της περιοχής της Μέσης Ανατολής.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Περιφερειακή Αρχή ενδιαφέρεται μόνο για τα συμφέροντα των **ξενοδόχων** και η φιλοξενία της ξεκινάει και τελειώνει στην προσέλκυση τουριστών/πελατών.

Η πραγματικότητα είναι πώς η κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο για την διατήρηση των στρατιωτικών βάσεων του NATO στην περιοχή (Σούδα) και για το πώς θα συντηρείται το παιχνίδι των εκατομμυρίων ευρώ που παίζονται στις πλάτες των προσφύγων.

Από αυτή την σκοπιά διερωτόμαστε:

Ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας Περιφέρειας Κρήτης αυτά σχεδίαζε τόσο καιρό;

Τι ακριβώς έκανε η κοινωνική πρόνοια της Περιφέρειας;

Τι μέριμνα πάρθηκε για τα ασυνόδευτα ανήλικα, για τις έγκυες γυναίκες, για τους αρρώστους που μεταφέρθηκαν μόνο με την συνοδεία αστυνομικών στα νοσοκομεία;

Είναι ο χώρος των κρατητηρίων ενδεδειγμένος για έγκυες γυναίκες και ανήλικα;

Για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι η περιφέρεια δεν θα έπρεπε να περιορίσει τις υποχρεώσεις της στο catering, αλλά να βρει ανθρώπινο χώρο παραμονής των προσφύγων και να πιέσει την κυβέρνηση ώστε να τους δοθούν ταξιδιωτικά έγγραφα και να πάνε στην χώρα που θέλουν.

Ως Ανυπότακτη Κρήτη απαιτούμε:

- Να γυρίσουν πίσω όσοι είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για άσυλο!
- Η πολιτική προστασία της περιφέρειας να αναλάβει τις υποχρεώσεις της και να σχεδιάσει επιτέλους με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα τί θα γίνει σε τυχόν επόμενη караβιά προσφύγων!
- Άμεσα να βρεθεί λύση για τα ασυνόδευτα παιδιά. Κανένας πρόσφυγας να μην είναι φυλακισμένος.

